

În ce măsură v-a convins să participați la scrutinul pentru alegerile europarlamentare din 9 iunie evenimentul **”Voi întrebați. Roberta Metsola răspunde, un dialog cu Președinta Parlamentului European”**

Evenimentul avut în vedere s-a desfășurat în luna martie a.c. la Opera Națională din București. Organizat de Biroul Parlamentului European în România a avut o desfășurare de tip dialog, în care Roberta Metsola a răspuns întrebărilor puse de participanți prezenți la eveniment. Publicul fiind reprezentat de segmentul tineret. Întâlnirea în sine s-a adresat tineretului.

Nu am capacitatea de a mă substitui adolescenților, nici pretenția, dar pot să încerc să analizez din punctul meu de vedere întreaga activitate. Punct de vedere care poate fi subiectiv și fără reprezentativitate. Poate dacă atunci când eu am fost adolescent aș fi avut o asemenea oportunitate, de a respira același aer, în așa sală prestigioasă și plină de simbol, cu Președinta Parlamentului European, aș fi fost foarte impresionat. În sensul convingerii că drumul european trebuie consfințit prin vot. Poate că ar fi fost un moment de declic care să mă stimuleze să devin activist în ceea ce privește promovarea participării la vot. Există ingredientele unei rețete de succes. Roberta (ca să mă folosesc de cerința ei de a nu deveni formal în dialog) pare a avea chimie cu publicul. Răspunde fără să ezite. Zâmbește. Îndeamnă la continuarea dialogului dincolo de eveniment. Folosind instrumente de socializare specifice tineretului. Recunosc că pentru mine un astfel de eveniment nu ar fi trecut fără urmări. Și poate că a fi adolescent e la fel și acum. Și poate că cei prezenți acolo au fost seduși de justetea argumentelor și capacitatea mobilizatoare a îndemnurilor. Poate că e o parte din soluția eficientizării participării la viața cetății a celor tineri.

Eu însă pot aprecia doar locul ales, atmosfera propice și dialogul care a avut pe alocuri accese de originalitate raportat la întrebări. Răspunsurile mi s-au părut de politician. Fără alunecări în neconform. Oficialii UE, fiind ei europarlamentari, comisari, raportori, factori de decizie sau comunicatori au un discurs fără suflet. Nu transmit. Precum odinioară veneau la clasă profesori fără har pedagogic și practic parcurgeau o programă școlară metodologic și riguros. O manieră safe care repetă același discurs despre valori europene, despre democrație,

despre reziliență, sustenabilitate, durabilitate... Nu o pot îndrăgi pe Roberta. Nu ajunge la mine. Tinerii pe alocuri pot pune întrebări adevărate. Despre ceea ce îi interesează cu adevărat. Programul Erasmus. Cred că a fost cel mai vizibil subiect. Despre skateboard. Despre arhitectură. Aici am simțit o sinceritate convingătoare. Tinerească. Comparația între susținerea financiară a tinerilor refugiați ucrainieni și a tinerilor români a fost o îndrăzneală specifică unui tânăr. În gura unui adult ar fi fost obrăznicie și joc politic eurosceptic.

Pot concluziona cu o oarecare mândrie și încredere că tinerii prezenți acolo, care pot reprezenta studențimea în ansamblul ei, sunt puncte de plecare în orice va însemna UE și lumea. Ei mi-au plăcut. Răspunsurile Robertei nu. Toate magiile sale cu copiii ei adolescenți, cu perioada ei de studenție, cu relațiile profesionale cu români, pot convinge. Dar impresia generală este că răspunde la întrebări fără a da răspunsurilor o formă accesibilă și edificatoare.

Nu m-a convins. Nu mi-a schimbat cu nimic convingerile. Votul are putere dacă reprezintă o relație corectă între votant și candidat. Discursul Robertei e exact același pe care îl au toți politicienii în preajma alegerilor. *Dacă nu mergi la vot alții vor decide pentru tine.* Dacă aș fi tânăr aș crede că asta e soluția și nu aș lăsa pe alții să decidă pentru mine. Dar experiența îmi spune că ori de câte ori am decis eu și nu am lăsat pe alții să o facă în locul meu, out-put-ul a fost exact același ca și când nu aș fi făcut-o! Fără a gândi micro și a mă agăța de experiențe personale, locale, regionale sau chiar naționale, mi se pare evident că Europa exact de boala asta suferă: lipsa elitelor! Dacă e doar un simptom, dacă e o perioadă trecătoare, clar nu votul reprezintă soluția. Reprezentativitatea celor mulți în elite. Să vrei să convingi tinerii să meargă la vot cu aceleași mesaje lipsite de substanță mi se pare chiar împotriva scopului propus. Eu aș fi trimis la Opera Națională din București un grup de tineri din toată Europa, dintre care măcar 5-6 să fie parlamentari europeni. Aș fi scris pe facebook (pentru că Roberta a și spus că Instagramul e al tinerilor!) pentru a convinge nu doar tinerii să iasă la vot. Atunci când noi nu mai găsim calea să avem curajul să lăsăm tinerii s-o facă, nu să le capturăm această putere în dialoguri despre care să scrie hateri ca mine!